

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਤਿਰਪੰਜਾ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ: ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਰਾਹੀਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ

Jeff Pippenger

2024-01-17

ਸਾਰੇ ਨਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨਾਲੋਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਜੀਉਂਦੇ ਸਨ, ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਬਾਰੇ ਵੱਧ ਬੋਲ ਰਹੇ ਹਨ।

“ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਨਬੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਘੱਟ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਵੱਧ ਬੋਲਿਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਬੂਵਤ ਸਾਡੇ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇ। ‘ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਾਸਤੇ ਵਾਪਰੀਆਂ; ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਲਈ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਹਨ।’ 1 Corinthians 10:11. ‘ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਹ ਪਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੁਆਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਤ ਵੀ ਝਾਤ ਮਾਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ।’ 1 Peter 1:12”

“ਬਾਈਬਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧਨ-ਸੰਪਦਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਖੀਰਲੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਕੇ ਸੰਭਾਲ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਨਿਯਮ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।” Selected Messages, book 3, 338, 339.

ਦਾਨੀਏਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਾਲੇ ਬਚਨ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਖੋਜ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਜਾਗਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੇਵੀਵਸ ਛੱਬੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਸ ਆਖਰੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੇਤ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ, ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਦੂਤ ਗਬਰੀਏਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੁਹੇਗਾ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬੋਲੇਗਾ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ “ਹੁਨਰ ਅਤੇ ਸਮਝ” ਦੇਵੇ। ਬੁੱਧੀਮਾਨ ਉਹ ਹਨ ਜੋ “ਸਮਝਦੇ” ਹਨ “ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਾਧੇ” ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਭੇਤ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਾਇਆ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੇਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁਕਮ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਯ ਹੈਂ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ, ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰ। ਦਾਨੀਏਲ 9:22, 23.

ਜਿਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ “mareh” ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ “mareh” ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾਏ, ਪਰ ਉਹ ਉਸ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਹੈ। ਨੌਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਹੁਣ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜੀ ਰਿਹਾ, ਸਗੋਂ ਮਾਦੀ-ਫਾਰਸੀ ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਦੌਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ “ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝਣ” ਅਤੇ “ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ” ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਮਨ ਦੀ ਵੱਖਰੀਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਵੇ। “ਸਮਝਣ” ਅਤੇ “ਵਿਚਾਰਣ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਹੀ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ। ਉਹ ਸ਼ਬਦ “bijn” ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ ਕਰਨਾ। “ਗੱਲ” ਵਜੋਂ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ

“dabar” ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ “ਵਚਨ” ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਅੰਤਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਚਿਤ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਣ।

ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਯਤਨ ਕਰ, ਐਸਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਲੱਜਿਤ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡਦਾ ਹੋਵੇ। 2 ਤਿਮੋਥਿਉਸ 2:15.

ਸ਼ਬਦ “matter” ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਅਧਿਆਇ ਦਸ, ਆਯਤ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਤਿੰਨ ਵਾਰ “thing” ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਕੁਰਸ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਉੱਤੇ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਤੇਸ਼ਸਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ; ਅਤੇ ਉਹ ਗੱਲ ਸੱਚੀ ਸੀ, ਪਰ ਨਿਯੁਕਤ ਸਮਾਂ ਲੰਮਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਮਝ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਸਮਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ। ਦਾਨੀਏਲ 10:1.

ਉਸ ਪਦ ਵਿੱਚ “ਦਰਸ਼ਨ” ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ “mareh” ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਉਸ ਗੱਲ (ਮਾਮਲੇ) ਦੀ ਵੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ (“mareh”) ਦੀ ਵੀ ਸਮਝ ਸੀ। ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਦੇ ਪਦ ਤੇਈਂ ਵਿੱਚ, ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਠੀਕ ਭੇਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਧਿਆਇ ਦਸ ਦੇ ਪਦ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਗੱਲ (ਵਿਸ਼ੇ) ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ (“mareh”) ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗੱਲ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਭੇਦ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ (ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੰਡੇ)। ਦਰਸ਼ਨ “mareh” ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ, ਅਤੇ “ਗੱਲ,” ਜਾਂ “ਵਿਸ਼ਾ,” “chazon” ਦਰਸ਼ਨ ਹੈ।

ਅੱਠਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਭੇਦ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦਾਨੀਏਲ “ਚਾਜ਼ੇਨ” ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਗਬਰੀਏਲ ਨੂੰ ਇਹ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ “ਮਾਰੇਹ” ਦਰਸ਼ਨ ਸਮਝਾਏ। ਜਦੋਂ ਗਬਰੀਏਲ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ “ਮਾਮਲੇ” ਅਤੇ “ਦਰਸ਼ਨ” ਦੀ ਸਮਝ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋ ਵੱਖਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹਨ।

ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਬੁੱਧਿ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੇਰੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁਕਮ ਨਿਕਲ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਦੱਸਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਅਤਿਅੰਤ ਪ੍ਰਿਯ ਹੈਂ; ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸਮਝ ਅਤੇ ਇਸ ਦਰਸ਼ਨ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ। ਤੇਰੇ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਨਗਰ ਉੱਤੇ ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਅੰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਧਰਮ ਲਈ ਪ੍ਰਾਯਸ਼ਚਿੱਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਸਦੀਵੀ ਧਰਮ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਅਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਦਾ ਅਭਿਸ਼ੇਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸਮਝ ਲੈ ਕਿ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਿਕਲਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਸੀਹ ਅਧਿਪਤੀ ਤੱਕ ਸੱਤ ਹਫ਼ਤੇ ਅਤੇ ਬਾਹਠ ਹਫ਼ਤੇ ਹੋਣਗੇ: ਗਲੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕਿਲੇਬੰਦੀ ਦੀ ਕੰਧ ਵੀ, ਉਹ ਵੀ ਕਲੇਸ਼ ਦੇ ਸਮਿਆਂ ਵਿੱਚ। ਅਤੇ ਬਾਹਠ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹ ਕੱਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ: ਅਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅਧਿਪਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਨਗਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨਗੇ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਬਾੜ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਦੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਉਜਾੜ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਲਈ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰੇਗਾ: ਅਤੇ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਹ ਬਲੀਦਾਨ ਅਤੇ ਭੇਟ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਫੈਲਾਅ ਕਾਰਨ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ, ਅੰਤਿਮ ਨਿਰਣੈ ਤੱਕ; ਅਤੇ ਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਉਜਾੜੇ ਉੱਤੇ ਢਾਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਾਨੀਏਲ 9:22-27.

ਗਬਰੀਏਲ ਨੇ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਦਾਨੀਏਲ ਇਹ ਪਛਾਣੇ ਕਿ “ਚਾਜ਼ੇਨ” ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ “ਮਾਰੇਹ” ਦਰਸ਼ਨ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਤੱਤ ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣਗੇ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਉਹ ਵਿਆਖਿਆ ਦੋਹਾਂ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਅਸਥਾਨ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦੇ ਰੌਂਦੇ ਜਾਣ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸੀ, ਉਸ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖ ਕਰੇ ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲੈ ਗਿਆ।

ਗਬਰੀਏਲ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਅਰਤੱਖਸ਼ਸਤੁ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਂਬੇ ਸਾਲ ਅਜੇਹੇ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਸ਼ਾਮਾਂ ਅਤੇ ਸਵੇਰਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ “ਕੱਟੇ ਹੋਏ” ਸਨ, ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਸੀ। ਹੁਣੇ ਹੀ ਉਧਰਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ “ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ” ਸ਼ਬਦ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਇਤਾਂ ਵਿੱਚ “ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ” ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ “ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਚੌਵੀਹਵੀਂ ਆਇਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਇਬਰਾਨੀ ਸ਼ਬਦ “chathak” ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ “ਕੱਟ ਦੇਣਾ”।

ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਅਰਤੱਖਸ਼ਸਤਾ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਫਰਮਾਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਅਤੇ ਈਸਵੀ ਸੰਨ 34 ਵਿੱਚ ਸਤੀਫ਼ਨ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰਾਓ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਂਬੇ ਸਾਲ “ਕੱਟੇ ਗਏ” ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਲੰਬੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। “ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਂਬੇ” ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਇਸ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਤਦ ਪਤਰਸ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਪ੍ਰਭੂ, ਮੇਰਾ ਭਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰ ਪਾਪ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਾਂ? ਕੀ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੱਕ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਕਿ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੱਕ, ਪਰ ਸੱਤਰ ਗੁਣਾ ਸੱਤ ਵਾਰ ਤੱਕ। ਮੱਤੀ 18:22.

ਮਾਫ਼ੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਤ ਨੂੰ “ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਂਬੇ” ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। “ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਂਬੇ” ਸਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਛੁਟਕਾਰੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤੱਕ ਦੀ ਇੱਕ ਪਰਖ-ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਸਤੀਫ਼ਨ ਉੱਤੇ ਪੱਥਰ ਮਾਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਰਖ-ਕਾਲ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਭਰ ਦਿੱਤਾ। “ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਂਬੇ” ਸਾਲ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ “ਸੱਤ ਗੁਣਾ” ਦੀ ਸ਼ਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਦੋ ਹੀ ਥਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸਭਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨ ਦਾ ਉਲੇਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਭ ਹੋਣ ਉੱਪਰੰਤ ਵੀ ਮੇਰੀ ਨਾ ਸੁਣੋ, ਸਗੋਂ ਮੇਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਚੱਲਦੇ ਰਹੋ; ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੱਲਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ, ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪ ਹੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸੱਤ ਗੁਣਾ ਦੰਡ ਦੇਵਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਵੋਗੇ, ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਮਾਸ ਭੀ ਖਾਵੋਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਚੇ ਸਥਾਨ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਕੱਟ ਸੁੱਟਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਲਾਸ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਘ੍ਰਿਣਾ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਉਜਾੜ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁੰਢਾ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਗੰਧਿਤ ਧੂਪ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉਜਾੜ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੈਰੀ, ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੱਸਣਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੈਰ-ਕੌਮਾਂ ਵਿੱਚ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਤਲਵਾਰ ਖਿੱਚ ਲਿਆਂਗਾ; ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸ਼ਹਿਰ ਖੰਡਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਤਦ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਸਭਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਵੇਗਾ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਹੋਵੋਗੇ; ਹਾਂ, ਤਦ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਪਾਏਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਭਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲਵੇਗਾ। ਜਦ ਤੱਕ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪਿਆ ਰਹੇਗਾ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰੇਗਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵੱਸਦੇ ਸੀ, ਤਦ ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਭਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਲੇਵੀਆਂ ਦੀ ਪੁਸਤਕ 26:27-35.

“ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੀ ਸਜ਼ਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਲੇਖ ਅਧਿਆਇ ਛੱਬੀ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ, ਤਦ ਦੇਸ਼ “ਆਪਣੀਆਂ ਸਭਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣੇਗਾ।” ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਯੋਗ ਪੁਰਸ਼ ਮੂਸਾ ਦੇ ਸ਼ਾਪ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਉਹ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣਾ, ਪੱਚੀ ਸੌ ਵੀਹ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਵਸਤੂ-ਪਾਠ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਸਤੂ-ਪਾਠ ਸੀ, ਜੋ ਇਜ਼ੇਬਲ ਦੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਏਲੀਆਹ ਦੇ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕਾਲ ਵਰਗਾ ਸੀ। ਉਹ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ, ਜੋ 538 ਈਸਵੀ ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਪਾਪਾਈ ਰਾਜ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਨ। ਸੱਤਰ ਸਾਲ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਸਾਢੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਜੰਗਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ। ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਕੈਦ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ “ਚਾਰ ਸੌ ਨੌਂਬੇ” ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਸਨ।

ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਵਾਰੰਵਾਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜਿਆ, ਸਵੇਰੇ ਹੀ ਉੱਠ ਕੇ ਭੋਜਨਾ ਰਿਹਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਵਾਸ-ਸਥਾਨ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦਾ ਠੱਠਾ ਉਡਾਇਆ, ਉਸ ਦੇ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਜਾਣਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਬੀਆਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਕ੍ਰੋਧ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉੱਤੇ ਐਸਾ ਭੜਕ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਫਿਰ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਨਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਕਲਦੀਆਂ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹਾ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਵਾਨਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰ ਸੁੱਟਿਆ, ਅਤੇ ਨਾ ਜਵਾਨ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਕੁਆਰੀ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਬੁੱਢੇ ਉੱਤੇ, ਨਾ ਹੀ ਉਮਰ ਕਰਕੇ ਝੁਕੇ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਦਇਆ ਕੀਤੀ; ਉਸ ਨੇ ਸਭ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਂਡੇ, ਛੋਟੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ, ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ, ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹਾਕਮਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ—ਇਹ ਸਭ ਉਹ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਾ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੀ ਕੰਧ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮਹੱਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੁੰਦਰ ਭਾਂਡਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਜੇ ਤਲਵਾਰ ਤੋਂ ਬਚ ਗਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਕਰਕੇ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੇ ਗ਼ੁਲਾਮ ਰਹੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਹਕੂਮਤ ਨਾ ਆ ਗਈ; ਤਾਂ ਜੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹੇ ਹੋਏ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਸਬਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾ ਲੈ ਲਵੇ; ਜਿਤਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਉਹ ਉਜਾੜ ਪਿਆ ਰਿਹਾ, ਉਹ ਸਬਤ ਮਨਾਂਦਾ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਜੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਹੋਣ। ਹੁਣ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਕੋਰਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਤਾਂ ਜੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹੇ ਹੋਏ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਫ਼ਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜੇ ਕੋਰਸ਼ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਐਲਾਨ ਕਰਵਾਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਿਖਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋਇਆ: ਫ਼ਾਰਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੋਰਸ਼ ਇਹ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਰਾਜ ਮੈਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ੇ ਹਨ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਉਸ ਲਈ ਯਹੂਦਾਹ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਇੱਕ ਘਰ ਬਣਾਵਾਂ। ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਕੌਣ ਹੈ? ਯਹੋਵਾਹ ਉਸ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵੇ। 2 ਇਤਿਹਾਸ 36:15-23।

ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸੱਬਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਣ ਬਾਰੇ ਸਿਰਫ਼ ਦੋ ਹੀ ਉਲੇਖ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋਵੇਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਦੀ ਗ਼ੁਲਾਮੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ, ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਆਪਣੇ ਸੱਬਤਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣ ਸਕੇ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਬਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੱਲ ਸਾਲਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਲ ਗਣਿਤ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ “ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ” ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਵਿੱਚ ਕੁੱਲ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਧਰਤੀ ਨੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ।

ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲ ਯਹੂਦੀਆਂ ਲਈ ਅਜ਼ਮਾਇਸ਼ੀ ਅਵਧੀ ਵਜੋਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਕੇ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ “ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ” ਸਾਲ ਲੇਵੀਆਂ ਛੱਬੀ ਦੇ “ਸੱਤ ਵਾਰਾਂ” ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

ਰੌਦਿਆਂ ਜਾਣ ਦੀ “chazon” ਦਰਸ਼ਣੀ ਅਤੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ “mareh” ਦਰਸ਼ਣੀ ਇਕ-ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਸੀ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਦਰਸ਼ਣੀਆਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਸੀ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਾਣਣਾ ਹੈ। ਬੰਦੀਵਾਸ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਵਾਪਸ ਆ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਹੋਏ, ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦੀ “ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ” ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਤੀਸਰੇ ਫਰਮਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਅਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਮੌਕਾ-ਸੁਵਿਧਾ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਜੋਂ “ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ” ਸਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੁਆਰਾ ਪਰਖੇ ਗਏ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ-ਉਲੰਘਨਾ ਨੇ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੱਤਰ-ਬਿੱਤਰ ਹੋਣ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ “ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲਾਂ” ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ-ਉਲੰਘਨਾ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ

ਗੈਰ-ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਬਣੇਗੀ।

ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ "ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ" ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਹੋਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ "ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ ਸਾਲਾਂ" ਦੀ ਅੱਗੇਲੀ ਬਗਾਵਤ ਆਈ।

ਪਹਿਲਾ "ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ" ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਧਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਦੇ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਆਏ, ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਨਾਸ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। "ਤੇਈ ਸੌ" ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤੇ ਗਏ "ਚਾਰ ਸੌ ਨੱਬੇ" ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਉੱਤੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਇਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਨਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਸਦਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸਲੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਅਸਲੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਦਾ ਬੰਧਵਾਸ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਦੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲੀ ਇਸਰਾਏਲ ਦਾ ਅਸਲੀ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਸੱਤਰ ਸਾਲ ਦਾ ਬੰਧਵਾਸ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਬਾਰਾਂ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ ਦੇ ਬੰਧਵਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੀ।

"ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਇਸ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨਿਰਦਈ ਅਤਿਆਚਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਉਤਨੀ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੰਧਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿੰਨੇ ਕਿ ਬਨੀ ਇਸਰਾਏਲ ਜਲਾਵਤਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਬੰਧਕ ਬਣਾਕੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ।" Prophets and Kings, 714.

ਸਾਲ 538 ਤੋਂ 1798 ਤੱਕ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੋ ਸੌ ਸੱਠ ਸਾਲ "ਸੱਤ ਕਾਲਾਂ" ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਸਨ। ਸੱਤਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਯਹੂਦੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਾਪਸ ਆਏ। ਤਿੰਨ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨੇ "ਮਰੇਹ" ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤਿੰਨ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ (457 ਈ.ਪੂ.), ਜੋ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਪਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਤੱਕ ਲੈ ਗਈ। ਉਹ ਤਿੰਨ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਹੁਕਮਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਕੁਰਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਨਾਲ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ।

"ਅਜ਼ਰਾ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਫਰਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਆਯਤਾਂ 12-26। ਆਪਣੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪੂਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਰਤਖ਼ਸ਼ਸਤ੍ਰਾ ਦੁਆਰਾ 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਅਜ਼ਰਾ 6:14 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਘਰ 'ਕੁਰਸ, ਦਾਰਿਯੁਸ ਅਤੇ ਫਾਰਸ ਦੇ ਰਾਜਾ ਅਰਤਖ਼ਸ਼ਸਤ੍ਰਾ ਦੀ ਆਗਿਆ [ਹਾਸ਼ੀਆ, "ਫਰਮਾਨ"] ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜਿਆਂ ਨੇ ਇਸ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਕਰਕੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਉਸ ਪੂਰਨਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜੋ 2300 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਅਨੁਸਾਰ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸੀ। 457 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਫਰਮਾਨ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਗਿਆ ਦੀ ਮਿਤੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਸੱਤਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਸੰਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਦਿੱਖੀ।" The Great Controversy, 326.

1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੇ ਤੇਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਸਮਾਪਨ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਅਵਧੀ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ, ਠੀਕ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਤੀਸਰੇ ਫਰਮਾਨ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ।

ਯਹੂਦੀ ਪਹਿਲੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ। ਤੀਜਾ ਦੂਤ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਤਾਰੀਖ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਨੇ ਉਸ ਆਤਮਿਕ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਸਨ। ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੋਣਾ ਅਨਿਵਾਰ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਸੀ। ਉਹ ਮੰਦਰ ਮਿਲਰਾਈਟ ਲੋਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਤਰਸ ਮੰਦਰ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਣਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਵੀ, ਜੀਉਦੇ ਪੱਥਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਇੱਕ ਆਤਮਿਕ ਘਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਯਾਜਕਾਈ ਵਜੋਂ ਰਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਜੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੂੰ ਮਨਭਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਤਮਿਕ ਬਲੀਦਾਨ ਅਰਪਣ ਕਰੋ। 1 ਪਤਰਸ 2:5.

ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੋ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਹਨ, ਜਾਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਮਸੀਹ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਲੱਗਦੇ ਹਨ।

ਅਤੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਦਾ ਪਸਾਹ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਨੂੰ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਜੋ ਬੈਲਾਂ, ਭੇੜਾਂ ਅਤੇ ਕਬੂਤਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਸਿੱਕੇ ਬਦਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਛੋਟੀਆਂ ਰੱਸੀਆਂ ਦਾ ਕੋੜਾ ਬਣਾਇਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਭੇੜਾਂ ਅਤੇ ਬੈਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ; ਅਤੇ ਸਿੱਕੇ ਬਦਲਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਧਨ ਵਿਖੇਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਮੇਜ਼ਾਂ ਓਲਟ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਅਤੇ ਕਬੂਤਰ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਥੋਂ ਲੈ ਜਾਓ; ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਵਪਾਰ ਦਾ ਘਰ ਨਾ ਬਣਾਓ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਚੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆਇਆ ਕਿ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਤੇਰੇ ਘਰ ਲਈ ਜੋਸ਼ ਮੈਨੂੰ ਖਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਤੂੰ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਯਿਸੂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਢਾਹ ਦਿਓ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿਆਂਗਾ। ਤਦ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਸ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕੀ ਤੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਂਗਾ? ਪਰ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਾਰੇ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਯੂਹੰਨਾ 2:13-21.

ਸਿਸਟਰ ਫ੍ਰਾਈਟ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਲਾਕੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਅੰਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਛਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖਰੀਦਣ-ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਮਲਿਨਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇ,—ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਾਰੀ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਸੁਆਰਥੀ ਕਾਮਨਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਤਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ‘ਵੇਖੋ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦੂਤ ਨੂੰ ਭੇਜਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਅੱਗੇ ਰਾਹ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਲੱਭਦੇ ਹੋ, ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ: ਵੇਖੋ, ਉਹ ਆਵੇਗਾ, ਸੈਨਾਵਾਂ ਦਾ ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਕੌਣ ਸਹਾਰ ਸਕੇਗਾ? ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕੌਣ ਠਹਿਰ ਸਕੇਗਾ? ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੁਨਿਆਰੇ ਦੀ ਅੱਗ ਵਰਗਾ ਅਤੇ ਧੋਬੀ ਦੇ ਸਾਬਣ ਵਰਗਾ ਹੈ: ਅਤੇ ਉਹ ਚਾਂਦੀ ਨੂੰ ਗਲਾਉਣ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਾਂਗ ਬੈਠੇਗਾ: ਅਤੇ ਉਹ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਵਾਂਗ ਪਾਕ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਯਹੋਵਾਹ ਲਈ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਉਣ।’ ਮਲਾਕੀ 3:1-3।” ਯੂਗਾਂ ਦੀ ਆਸ, 161.

ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਦੂਜੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਲੱਗੇ, ਅਤੇ ਯਿਸੂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਢਾਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ। 1798 ਤੋਂ 1844 ਤੱਕ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦੇ ਚੌਦਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦੂਤਾਂ (ਦਿਨਾਂ) ਦੇ ਆਗਮਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਫਰਮਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਈਂ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਉਹ ਅਰਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਤਮਿਕ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਆਤਮਿਕ ਬਾਬੁਲ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੱਦੇ ਗਏ ਸਨ।

ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਪਸਹਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਉਹ ਮਲਾਕੀ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਇਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਵਾਅਦੇ ਦਾ ਦੂਤ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ। 22 ਅਕਤੂਬਰ, 1844 ਨੂੰ ਮਸੀਹ ਅਚਾਨਕ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਸ਼ਟ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਛਿਆਲੀ ਸਾਲ ਲੱਗੇ ਸਨ।

“ਮਸੀਹ ਦਾ ਸਾਡੇ ਮਹਾਂਯਾਜਕ ਵਜੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅੰਤਿ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰਸਥਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 8:14 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦਿਨਾਂ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ 7:13 ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ, ਜਿਸ ਦੀ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਮਲਾਕੀ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ—ਇਹ ਸਭ ਇੱਕੋ ਹੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵਰਣਨ ਹਨ; ਅਤੇ ਇਹੀ ਗੱਲ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵਰ ਦੂਲਹਨ-ਵਿਆਹ ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮੱਤੀ 25 ਦੀਆਂ ਦਸ ਕੁਆਰੀਆਂ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਵਿੱਚ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।” *The Great Controversy*, 426.

ਪਹਿਲਾ ਕ੍ਰੋਧ 1798 ਵਿੱਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਕ੍ਰੋਧ ਦਾ ਅੰਤ 1844 ਸੀ। ਛਿਆਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ—ਜਿੱਥੇ ਮਸੀਹ ਨੇ ਮਿਲਰਾਈਟ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ—ਅੰਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅਤੇ ਅੰਤ ਦੋਹਾਂ ਹੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਸਨ; ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਨੂੰ ਗਬਰੀਏਲ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਖੋਲ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਮੋਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਹੀ ਮੋਹਰਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਜੇਤੂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਅਵਸਰ ਮਿਲੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਘਟਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਾਸ ਹੋ ਰਹੀ ਦੁਨੀਆ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਇਕੱਲੀ ਆਸ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

“ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸੰਕਟ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਆ ਪਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗੰਭੀਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਘਟਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਛੂਤਾ ਨਾ ਛੱਡਿਆ ਜਾਵੇ। ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਦੂਤ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਗੁਆਉਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇ ਸਾਡੇ ਪ੍ਰਭੂ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਸਹਿਕਰਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਇਸ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੱਚਾਈਆਂ ਵਿੱਚ ਡੂੰਘੀ ਰੁਚੀ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਕਲਮ ਅਤੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਅਦਭੁੱਤ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਨਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮਸੀਹ ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ।” *Signs of the Times*, July 4, 1906.